

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину помісну Українську
православну церкву!

Часопис Волинської єпархії
Православної церкви України

№ 7-8 (176-177) липень-серпень 2019 р.

Собор Святої Трійці в Берестечку Горохівського деканату.
Тут 14 липня митрополит Луцький і Волинський Михаїл звершив чин освяти престолу
та Божественну літургію. Детальніше про подію – на с. 9

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

21 серпня – преподобного Григорія Іконописця

Про життє цього святого збереглося небагато відомостей, дата і місце народження його невідомі. Знаємо лише, що спасався угодник у XIII столітті.

На карті Близьких печер 1661 і 1703 років згаданий «Григорій маляр». Так колись доволі спрощено називали роботу тих майстрів, які залишили яскравий слід в іконописі досконалою майстерністю.

На карті 1744 року його відзначено вже як «преп. Григорій іконописець». Не виключено, що йому тотожний «святий Григорій, монах чудотворний», названий картою 1638 року. Однак можлива і тотожність останнього з подвижником, який вказаний у 1661 році як «Григорій чудотворець».

Складене на рубежі XVI–XVII ст. «Сказання про святих іконописців» стверджує, що «преп. отець Григорій Печерський, іконописець Київський, багато святих ікон написав чудотворних, які тут в Руській землі знаходяться, сопостник був преподобному Аліпію».

На цій підставі архієпископ Філарет (Гумілевський) вважав святого Григорія сучасником преподобного Аліпія Іконописця. (Народився у Києві близько 1050 року і був відомий серед сучасників не тільки як живописець, але й ювелір та лікар. Мистецтва написання ікон Аліпій, або ж Алімпій навчався у грецьких майстрів, яких запросили розписати Печерську церкву.)

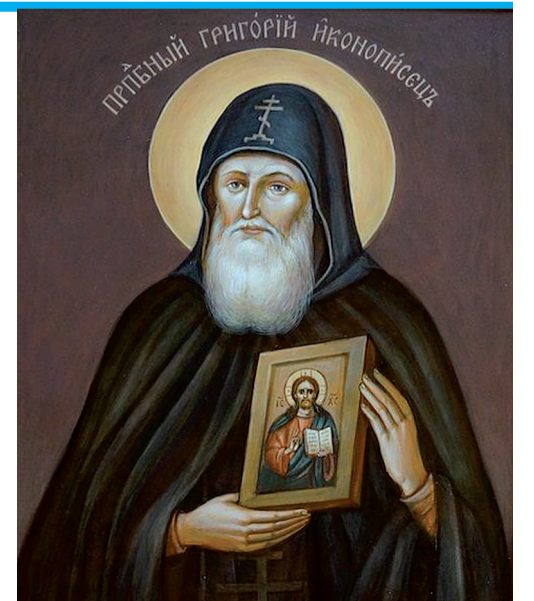
Преподобний Георгій як майстер міг

переймати від Аліпія секрети творчості, вдосконалюватись у творенні образів. У 9-й пісні канону служби Собору Києво-Печерських преподобних, які спочивають у Близьких печерах, Григорій називається візантійським – можливо, він був у числі іконописців, які прибули з Константинополя до Києва для прикраси Великої церкви монастиря на честь Успіння Пресвятої Богородиці.

При суворому подвижництві преподобний Григорій ніколи не дозволяв собі іншої їжі, крім трав, і, даючи їх хворим, зціляв їх.

Моці святого покояться у Феодосієвих печерах Києво-Печерської лаври.

Віталій КЛИМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця популярна волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – 2 грн 49 к. (без вартості приймання передплати). Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – 91241. Архів основних публікацій «Волинських єпархіальних відомостей», радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslaviavolyni.org.ua

ХРОНІКА

Капелани благословили фестиваль художньої творчості учнів

Військові священники разом із головним капеланом єпархії протоієреєм Михайлом Бучаком 20 травня взяли участь у відкритті фестивалю учнівської творчості «Дивосвіт дитячих талантів».

Перед початком священнослужителі разом із учасниками заходу прочитали молитву. Потому до них звернувся о. Михайло, подякувавши за те, що талант, який дав їм Господь, вони розвивають і примножують. Тож капелан побажав успіхів у справі, яку вони роблять во славу Богу.

На завершення спілкування діти подарували священникам 50 зроблених своїми руками прапорців, аби ті передали їх воїнам.

«Дивосвіт дитячих талантів» – фестиваль художньої творчості учнів, вихованців закладів загальної середньої та позашкільної освіти, який проходить у Луцьку на Театральному майдані.

Берестечко: вшанували січових стрільців і настоятелів храму

З нагоди 100-річчя від трагедії, яка сталася у цьому місті Горохівського деканату, 21 травня відбулися поминальні заходи.

Підрозділ Українських січових стрільців чисельністю до 50 осіб увійшов у місто 22 травня 1919 р. За ними прийшло польське військо. Українці, не маючи набоїв, здалися в полон. Проте поляки, всупереч правилам ведення війни, розстріляли військовополонених на майдані поблизу собору Святої Трійці.

Настоятель цього храму священник Микола Качмар відслужив панахиду на місці розстрілу січових стрільців перед пам'ятним знаком та на міському кладовищі – на братській могилі, де вони поховані.

Також молитовно згадали про двох священнослужителів, які свого часу піклувались, аби пам'ять про цю подію не згасла. Один, протоієрей Іоан Никольський, який починав будівництво Свято-Троїцького собору, відспівав загиблих та опікувався їх могилою. Інший, священник Пилип Романюк (УАПЦ) – встановив на могилі пам'ятний знак та доглядав за нею. На їхніх надгробках теж відслужили панахиду.

Владика Михайл служив у Волновасі

Митрополит Луцький і Волинський очолив престольний празник у храмі Святого Миколая Чудотворця у Волновасі. Богослужіння відбулося 22 травня, в день перенесення мощей цього угодника Божого та річницю загибелі волинських бійців біля міста у 2014 році.

Із високопреосвященним служили архієпископ Донецький і Маріупольський Сергій, єпископ Слов'янський, вікарій Донецької єпархії Всеволод, настоятель парафії ігумен Макарій (Дядюсь), який колись був кліриком нашої єпархії, інше духовенство.

По завершенню Богослужіння архієрей взяв участь у висадці дерев на території церковного комплексу.

П'ять років тому 22 травня недалеко від міста, де споруджено цей Божий дім, стався напад російських військових на бійців 51-ї ОМБр. У цьому підрозділі несли службу воїняни, в пам'ять про яких і звели храм.

У грудні 2016 р. владика Михайл освятив місце під будівництво церкви. У травні 2017-го відбулося закладання капсули, яка мала вигляд ключа із зображенням Луцького замку, на місці побудови церкви Святого Миколая Чудотворця, у якому взяла участь делегація волинських священнослужителів.

Потому пройшов збір коштів для будівництва духовного комплексу: храму, дзвіниці, каплички, гуманітарного центру.

Торік цього дня відбулось освячення церкви, яке очолив керуючий нашою єпархією.

У Луцьку лунала молитва по загиблих під Волновахою

В обласному центрі відбулися поминальні богослужіння і заходи з нагоди п'ятої річниці смерті воїнів 51-ї ОМБр під Волновахою 22 травня 2014 р.

Військові священники взяли участь у урочистому дійстві у муздратреатрі ім. Т. Шевченка. Головний капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак очолив заупокійну літію. У виступі душпастир зазначив, що полегли у цей день воїняни потрапили під опіку свя-

— З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ —

НЕДІЛЯ ДЕВ'ЯТА ПІСЛЯ П'ЯТДЕСЯТНИЦІ

У Євангелії розповідається про те, як учні покинули берег, де Христос залишився наодинці, усамітнівся для досконалого молитовного спілкування з Отцем Небесним. Вони пішли у плавання, розраховуючи на безпеку. Але напівдорозі їх наздогнала буря, і, зрозумівши, що їм загрожує загибель, почали боротися за виживання, проте смертна небезпека нависла над ними. Учні охопив страх.

Аж ось зненацька посеред бурі побачили Господа Ісуса Христа. Він ішов по бурхливих хвилях, серед розлюченого вітру. Учні в тривозі закричали, бо не могли повірити, що це Він, вони подумали, що це привид. А Ісус Христос з осереддя тієї бурі сказав їм: «Не бійтеся! Це Я!» Так само, як Він каже нам у Євангелії: «Коли ж почувте про війни та розрухи, не жайхайтеся, бо цьому належить бути раніш; але то ще не кінець» (Лк. 21:9).

Трагедія людства і кожного з нас – віддаленість від Бога, думка про те, що Бог для нас далекий. Хоч би як близько Він до нас був, ми не відчуваємо Його з тією безпосередністю, яка дала б нам почуття впевненості безпеки і породила б радість. Усе «Царство Боже всередині нас», а ми не завжди свідомо відчуваємо це, бо перебуваємо в тому ж морі, в тій же бурі, й Той Самий Христос, Який постав із гробу, стоїть і каже: «Не бійтеся, це Я».

У Святому Письмі йдеться про маловірство, і не лише Петрове, але й учнів узагалі. Адже побачивши Христа, як Він ступає по морю, вони не вірять, що це Він Сам, а думають, що бачать привида. Це все відбувається відразу ж по чудесному помноженні хлібів. Бачивши таке явне і незвичне чудо, учні все ж сумніваються, що їхній Учитель може ступати безпечно по воді. Верховний апостол же, проявивши віру, виявляє її змішаною з невірою, тому Христос нарікає його маловіром.

Роздумуючи про маловірство апостолів, можна спокуситися думкою, що їм легко було вірити, а вони однак не вірили. Нам видається, що їм легко було вірити, оскільки вони були очевидцями безлічі чуд і знаків, які свідчили про явну Божественну силу Христа. Можемо спокуситися думкою, що будучи на їхньому місці тоді в човні, розхитаному вітром та хвилями Генасаретського моря, ми б неодмінно повірили. Адже Він явно показує Свою Божественну природу і те, що вище законів природи. Тепер ми розуміємо, що чудо ходження по морю не було показним явищем (як ми кажемо по-сучасному, «піаром»), а це була необхідність, щоб допомогти потребуючим людям і добратися до Своїх помічників.

Для Христа це не було важко, а для Петра стало справжнім уроком, що чудо – не самонавіювання, не ілюзія, чи захоплення якимось явищем. Боже чудо – це вияв Божого милосердя до людини, і скільки людина буде довіряти Всевишньому і тримати цей зв'язок, стільки й буде виявлятися чудесність.

На жаль, інколи люди сприймають Господа як початок чудесності, а далі вдають, що це все їхня заслуга. Забувають за Бога, за те, що просили й отримали, і відвертаються від Нього, подібно до Петра. Апостол відвернувся зі страху і почав потопати, адже сумніви стали нищити довіру до благодаті Творця. Так і маловірні люди – зі страху чи з інших причин – відходять від Божої благодаті і починають «топитися». Бог поважає вибір людини і чекає, щоб подати руку допомоги.

Будь-яку світлу справу починаймо з Господом і продовжуймо з Ним. Дійсно, є багато причин відволіктися, забути за Бога: страх, слава, захоплення, але для нас це крок до знищення чуда. Єдиним варіантом залишається простягнути руки до Нього і відновити довіру заради ще одного дива, дарованого Всевишнім.

Віталій КЛИМЧУК

того Миколая Чудотворця, якого особливо вшановуємо сьогодні. Але і ми не повинні забувати про важливість молитви за них.

Під час покладання квітів до фотостенда загиблих воїнів, що на Театральному майдані, священнослужителі запалили та поставили лампади.

Потому на міському кладовищі поблизу с. Гаразджа на Алеї слави капелани відправили панахиду по героях.

Владика Михайл привітав Предстоятеля з днем ангела

Митрополит Луцький і Волинський побував у столиці з нагоди дня молитовного спомину святиителя Епіфанія, єпископа Кіпрського, і дня тезоіменитства Митрополита Київського і всієї України Епіфанія.

Керуючий нашою єпархією взяв участь

у Богослужіннях 24–25 травня, що відбулися у Свято-Михайлівському Золотоверхому соборі, та привітав Предстоятеля Православної Церкви України. Докладніше про подію пише сайт Pomisna.info.

Ігумен надав духовну підтримку матерям загиблих воїнів

Намісник чоловічого монастиря Воздвиження хреста Господнього, що в Луцьку, ігумен Никодим (Смілий) долучився до програми соціальної підтримки, яку проводить Луцька міська рада.

За повідомленням сайту lutskrada.gov.ua, чернець, зокрема, забезпечив духовно-психологічний супровід під час подорожі. Експерсія історичними місцями Західної України відбулась 25–26 травня у рамках проєкту «Антистрес-зона» для матерів за-

гиблих (померлих) та зниклих безвісти військовослужбовців під час проведення АТО.

У невимушеній атмосфері учасники мали змогу поспілкуватися із духівником, поділитися проблемами та послухати його поради.

Священники допомагали садити «Алею життя»

Біля Волинської обласної клінічної лікарні люди з пересадженими органами висадили дерева, аби висловити вдячність донорам.

У цій акції 29 травня взяли участь настоятель парафії Великомученика і цілителя Пантелеймона, що при лікарні, протоієрей Назар Бабій, інше духовенство Луцького міського деканату.

Перед початком висадки панотці прочитали молитву на благословення всякого доброго діла. Потому до присутніх звернувся о. Назар зі словом, у якому зазначив, що це велике милосердя, коли ближній жертвує собою заради подальшого життя ближнього.

Після молитви відбулося висадження ялинок. У цьому заході взяли участь головний лікар Іван Сидор, медики, трансплантологи різних країн, люди з пересадженими органами, учасники ГО «Національний рух „За трансплантацію“», представники влади та громадськості.

Віцеканцлер помолився за ліквідаторів на ЧАЕС

Віцеканцлер та старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний вшанував загиблих при ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській атомній електростанції.

30 травня перед відкриттям XXXII Міжнародних змагань з пожежно-прикладного спорту пам'яті пожежних – героїв Чорнобиля відбулася панахида на території 25-ї Державної пожежно-рятувальної частини в Луцьку (вул. Грибоєдова, 1). Її очолив о. Олександр. Після молитви він звернувся до присутніх зі словом, у якому зазначив, що ці жертви не були марними. Герої поклали своє життя з надією, що більше таких катастроф не скоїться. Тому ми повинні пам'ятати їх, споминати в молитвах.

З віцеканцлером співслужив капелан частини священник Віталій Ващук.

Молитовний сніданок в обласному центрі

31 травня ввечері в нашому краї відбувся такий захід. У ньому взяли участь митрополит Луцький і Волинський Михайл, інше духовенство та віряни єпархії.

Сніданок розпочався зі спільної молитви «Отче наш», яку співав архієрейський хор «Оранта».

Цьогорічний захід приурочили до Дня захисту дітей. Тому під час дійства, яке провели в холі муздратреатру ім. Т. Шевченка, відбувся збір коштів для покупки обладнання в обласний перинатальний центр, який розпочне роботу ближчим часом.

До присутніх звернувся владика Михайл, він наголосив на значенні любові до людини. «Коли ми говоримо про медицину, то кажемо, що в Ізраїлі добре лікують, у Німеччині добре лікують. А що таке лікування і де добре лікують? Добре там, де люблять людину і де є гарні технології. Наша Волинь і наше місто славиться багатьма напрямками медицини, і я тішуся з того, що нам не потрібно їхати на операцію в іншу країну. Набагато краще і приємніше лікувати в себе своїх. Це означає, що ми любимо Волинь і ми любимо себе», – сказав архієрей.

Учасниками молитовного сніданку були: канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, головний військовий капелан протоієрей Михайло Бучак, інші панотці, представники інших юрисдикцій, конфесій, влади та громадськості.

А напередодні, 30 травня, митрополит Михайл взяв участь у Восьмому національному молитовному сніданку України, що відбувся в Києві.

Духovenство та миряни єпархії взяли участь і в інших заходах, приурочених до Дня захисту дітей.

Пізніше, 21 червня, віцеканцлер та старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний взяв участь у підсумковому засіданні оргкомітету Другого молитовного сніданку на Волині. За повідомленням сайту Луцької міської ради учасники зустрічі зазначили, що вдалося

Продовження на с. 3

ВАРТО ЗНАТИ

НА ВОЛИНІ ПОБУВАВ МИТРОПОЛИТ АНЕЙСЬКИЙ МАКАРІЙ (ПАВЛІДІС)

Ієрарх Константинопольської православної церкви на запрошення митрополита Луцького і Волинського Михаїла очолив Богослужіння та заходи з нагоди храмового свята кафедрального собору Святої Трійці.

81-річний владика Макарій є постійним членом Священного синоду Вселенського патріархату. Митрополитом Анейським став минулого року, а раніше був єпископом Лампакським, вікарієм Швейцарської митрополії та ректором Православного центру в Шамбезі.

Високопреосвященний уперше приїхав у Луцьк і зустрівся з владикою Михаїлом. 15 червня, на Троїцьку поминальну суботу, вони відвідали міське кладовище біля с. Гарзджя і відправили заупокійну літію по воїнах, які загинули за Україну. З ними молилися: канцлер нашої єпархії протоієрей Микола Цап, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакін, головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак, інші військові душпастирі, а також настоятель цвинтарного храму Воскресіння Христового священник Ярослав Черенюк.

Увечері архієреї відслужили святкову всенічну у Троїцькому соборі обласного центру, після якої звернулися до вірних із вітальними словами.

16 червня, в День Святої Трійці, митрополит Макарій відвідав Жидичинський монастир, де очолив Божественну літургію та зустрівся з волинським чернецтвом.

Потому митрополит Анейський прочитав лекцію у ВПБА для викладачів і студентів, під час якої розповів про історичні події на теренах Волинської єпархії від моменту її заснування до сьогодення. Особливий акцент лектор робив на розвитку богословської освіти, відмітив її важливість для Церкви.

У День Святого Духа, 17 червня, владика Макарій очолив празник головного храму Волинської єпархії. Із його високопреосвященством Божественну літургію правили: головний секретар Священного синоду Православної церкви України митрополит Вінницький і Барський Симеон, митрополит Луцький і Волинський Михаїл, єпископ Володимир-Волинський і Турійський Матфей, єпископ Кропивницький і Голованівський Марк, єпископ Ужгородський і Закарпатський Варсонофій, канцлер Волинської єпархії протоієрей Микола Цап, декан собору протоієрей Микола Нецькар, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакін, благочинні та інші священнослужителі. Співав архієрей-

ський хор «Оранта» (регент – заслужений діяч мистецтв Василь Мойсіюк).

На завершення служби Божої владика Макарій виголосив проповідь, розкриваючи зміст великого торжества Святої Трійці. Зокрема, нагадав слова святителя Йоана Золотоустого: «Днем П'ятдесятниці для нас, віруючих, мають стати всі дні року». Отже, це величне свято – поясною високий гість – щороку відбувається з благодаттю зішестя Святого Духа на всіх Божественних літургіях усіх народів християнських. Такою є наша віра й таким є наше життя во Христі. Текст проповіді опубліковано на єпархіяльному сайті pravoslavivolyni.org.ua.

Дякуючи владичі Михаїлу за запрошення, митрополит Макарій переказав йому і всім волинянам благословення та найтепліші привітання Вселенського Патріарха

Варфоломія. Його Всесвятість бажає волинському архієреєві «доброї сили, бути завжди в доброму дусі для того, щоби могли вести єпархію, весь вірний народ уперед».

У пам'ять про свій візит представник Константинопольської церкви подарував нашому митрополитові Іверську ікону Божої Матері (Вратарниці). Цю копію образу було освячено й прикладено до оригіналу святині, що зберігається в одному з монастирів Афону.

Керуючий нашою єпархією подякував владичі Макарію і всім архієреям за розділену радість престольного торжества, яку

дарує благодать Святого Духа. Волинський архієпископ висловив упевненість, що візит митрополита Анейського «дасть черговий імпульс для подальших дій визнання Української церкви. Сподіваємось, що Ви ще приїдете дарувати нам статус церкви патріархальної, церкви в статусі патріархату». А вже в сучасному світі процеси відбуваються динамічно, тож усе може статися швидше. За словами владика Михаїла, це ще більше надихне наших людей, утвердить у великому бажанні бути в спільноті православних церков. «Ми бажаємо доброго здоров'я Патріарху Варфоломію, щоби черговою його доброю справою було об'єднання України і поставлення на Київській кафедрі Предстоятеля в сані Патріарха».

Очільник Волинської єпархії також зробив подарунок митрополитові Макарію:

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2

досягнути поставленої мети – об'єднати у спільній молитві велику кількість людей, уникнувши будь-якого політичного контексту. Також у рамках заходу зібрали понад 1 мільйон гривень на потреби Волинського обласного перинатального центру.

Капелани привітали гвардійців зі святом

Душпастирі долучилися до урочистостей з нагоди 25-ї річниці створення військової частини 1141 Національної гвардії України.

Поздоровили захисників Батьківщини головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак, капелан цієї частини ієрей Сергій Лівончук, інші військові священники.

У вітальному слові о. Михайло зазначив: «Ми бачили ваш подвиг на Сході, бачили вашу самопожертву, ми знаємо, що ви вкладаєте свою душу в те, щоб Україна була. Хочу запевнити, що молитва за Україну військових капеланів та ваші військові вміння допоможуть не лише захистити Україну, а й дадуть їй можливість бути країною-зразком для усіх країн світу. Хочу висловити подяку командуванню військової частини. Ми тішимось, що у вашому підрозділі шануються два поняття: Бог і Україна».

Потому панотець передав командуванню Острозьку Біблію від митрополита Луцького і Волинського Михаїла.

Захід відбувся 31 травня в Палаці культури Луцька.

Архімандрит Константин (Марченко) закликає до нічної молитви

Нічне Богослужіння – важливий аспект духовного розвитку громади, переконаний декан монастирів єпархії і намісник жидичинської Свято-Миколаївської обителі.

Душпастир закликає вірян брати участь у полуношниці – службі про спомин нічної молитви Спасителя в Гефсиманському саду. Її відправу у храмі Святого Миколая Чудотворця відновлено після 191-річної перерви. Буденну полуношницю тут розпочинають о 23.00.

«Участь у нічному Богослужінні брала не лише братія обителі, а й віряни з Жидичина та Луцька... Потрапити на такі Богослужіння може кожен бажаючий. Воно триває всього лиш 30–40 хв, але внутрішнє духовне натхнення після нього неоцінне», – пише о. Константин на своїй сторінці у «Фейсбуці».

Про потребу такої молитви архімандрит говорить: «Для мене і, переконаний, для багатьох вірян церква – це не меморіал християнству. Це місце, де збирається жива громада і творить спільну молитву! Справу спасіння власної душі і прослави Бога! І чим більше громада переживає цю духовну єдність, тим краще кожному особно й усім, хто навколо такої живої общини».

Тому отець побажав вірянам позбавитися «радянської традиції православ'я» сповідатися і причащатися лише перед Пасхою, а до церкви ставитися, як до музею, що відчинений лише в неділю, а брати активну участь у житті громади, зокрема, й на нічних Богослужіннях.

До речі, щотижня опівночі з п'ятниці на суботу на скиту Святого Духа цього монастиря ченці служать Божественну літургію.

Архієрей: комплекси з'являються через відсутність любові

Про важливість любові в сучасному світі говорив митрополит Луцький і Волинський Михаїл 2 червня під час проповіді на завершення Божественної літургії у кафедральному соборі Святої Трійці.

Високопреосвященний пояснив, що коли людина відходить від Господа, вона втрачає розуміння любові і в неї розвиваються психологічні комплекси. Адже Бог є любов. Він завжди допомагає і піклується про нас.

Коли ж ми грішимо, то втрачаємо зв'язок зі Всевишнім і від цього втрачаємо розуміння любові. Так і розвиваються наші страхи. Бо якщо ти з Господом, тобі нічого не страшно.

Тому архієрей закликав не втрачати зв'язок із Творцем і дарувати більше любові, аби не розвивалися ніякі «комплекси».

Продовження на с. 4

Прот. Віталій СОБКО, Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина інформаційної служби єпархії та Інлі САЯ

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2, 3

Владика Михайл очолив празник у Горохові

Митрополит Луцький і Волинський 6 червня традиційно відвідав горохівську парафію Вознесіння Господнього.

З нагоди престольного свята архієрей очолив Божественну літургію. Цього дня горохівчани відзначали також 779-ліття першої писемної згадки про місто.

У проповіді високопреосвященний наголосив на важливості перебування людини з Господом. Адже Він завжди опікується нами, з самого народження. Проте ми через свою схильність до гріха часто отримуємо випробування і в цьому винуємо Всевишнього.

«Чого звинувачуєш Бога, якщо ти зробив недобрі вчинки?» – риторично запитав митрополит Михайл. Варто слідувати за своїми діями. Навіть якщо тобі багато що доступно, це не означає, що все піде на користь. Керуючий єпархією побажав усім уподібнюватися до Господа у повсякденній праці над собою, аби поєднатися з Христом.

У Богослужінні, зокрема, взяла участь горохівський декан та настоятель храму протоієрей Андрій Сидор, інше духовенство, очільниця РДА Юлія Гринчук, міський голова Віктор Годик.

На завершення служби митрополит Михайл відправив водосвятний молебень у каплиці, що на території церкви, а також очолив хресний хід навколо неї.

У Луцьку помолилися за трудівників «швидкого пера»

6 червня, у День журналіста, в кафедральному соборі Святої Трійці відправлено Богослужіння.

На прохання обласної організації Національної спілки журналістів України це були заупокійна літія по спочилих новинарках нашого краю і молебень за здоров'я живих представників цього фаху.

Служби очолив голова інформаційно-видавничого центру єпархії протоієрей Віталій Собко. Він побажав працівникам засобів масової інформації Божої благодаті на їхню професійну працю та побільше приводів для хороших вістей. За дорученням митрополита Луцького і Волинського Михайла о. Віталій вручив голові обласної організації НСЖУ Михайлу Савчакові церковну нагороду «За жертвність».

Насамкінець усіх присутніх газетярів панотець окропив освяченою водою, їм було вручено проскури й видання єпархії – акафіст Богородиці Холмській.

Проповідь архієрея: ставаймо апостолами XXI століття

Про місіонерство кожного християнина говорив митрополит Луцький і Волинський Михайл 9 червня під час проповіді на завершення недільної Божественної літургії у кафедральному соборі Святої Трійці.

Говорячи про стан апостолів напередодні П'ятдесятниці, архієрей пояснив: вони перебували в скорботі, що вже не побачать свого Вчителя, але мали велику віру в серці. Тому Господь і зіслав на них Святого Духа, аби Його учні проповідували віру Христову, стверджує високопреосвященний.

Владика провів паралель із нашим часом. Пам'ятаючи той стан душі апостолів, ми повинні готуватися до свята Трійці. Нам необхідно стати апостолами XXI століття, в першу чергу для наших дітей і внуків. Як християни маємо прославляти Бога в храмі, вдома, розповідати ближнім, як треба постити, молитися, допомагати один одному, любити і прощати.

Завершуючи казання, керуючий єпархією побажав вірним щирої молитви, аби Господь щедро нагородив благодатними дарами.

У Соколі відзначили 15-річчя молодіжного братства

У монастирі Успіння Пресвятої Богородиці, що в с. Сокол Рожичанського деканату, 9 червня відслужили літургію з нагоди ювілею братства Преподобного Миколи Святоші, князя Луцького.

Напередодні у храмі монастиря відправили всенічну. Очолив ці Богослужіння

Продовження на с. 5

ВАРТО ЗНАТИ

МАКОВІЙ. СПАСА

У церковному календарі свято, яке по-народному називається Маковій, іменується днем сімох мучеників Маккавеєвих, матері їхньої Соломонії та учителя їхнього Єлеазара. Вони в 166 році до н. е. прийняли страдницьку смерть від сирійського язичницького царя Антіоха Епіфана за свою віру в Єдиного Бога.

Основне ж торжество цього дня називається – Винесення чесних дерев животворчого Хреста Господнього (чесних по-давньослов'янськи – *справжніх*). Воно прийшло до нас із Візантії, де було встановлено не пізніше IX ст. й полягало у перенесенні з імператорського палацу до храму Софії частини хреста Господнього, що збереглась. Протягом двох тижнів цю святиню носили по Константинополю з метою «відвертання недуг», для очищення міста від злих духів.

У грецькому Часослові 1897 року так пояснюється походження цього свята: «Внаслідок хвороб, які часто траплялися в серпні, спрадавна утвердився в Константинополі звичай виносити чесне древо хреста на дороги і вулиці для освячення місць і відвернення хвороб. Напередодні, вносячи його з царської скарбниці, клали на святому престолі Великої Церкви (собору на честь Софії – Премудрості Божої). Від цього дня до Успіння Пресвятої Богородиці творили літії (короткі молебні) по всьому місту і пропонували хрест народу для поклоніння. Це і є винесення чесного хреста».

У нашій церкві це торжество з'єдналося з пам'яттю про хрещення Русі в 988 році. Спогад про те, що киян охрестили «на Маковія», міцно тримався в народі, увійшов до церковного календаря (щоправда, з 2008 року День хрещення Київської Русі-України за указом президента В. Ющенка став державним святом, але 28 липня – день пам'яті князя Володимира).

Вважається, що народне найменування свята *Маковій* утворилося накладенням імені Маккавея на співзвучну з ним назву рослини *мак*, який дозріває у цей час. Тому на Маковія у церквах святять мак, а також воду та запашні букети з трав та свіжозібраний мед. Такий букет називається «маковійчик» або «маковейка». До нього можна класти також чорнобривці, жоржини, айстри, гвоздики, барвінок, васильки, м'яту, чебрець, любисток та інші. Після освячення букети несли додому й клали біля ікон та зберігали до весни. Дехто взимку цей мак використовує для куті на Різдво, а на Благовіщення раніше засушені квіти дівчата вплітали у волосся.

У народі кажуть: після Спаса бджоли переставляють носити мед; пройшов Спас – пішло літо від нас; прийшов Спас – готуй рукавиці

про запас; яка погода на Спаса – такою буде і Покрова (14 жовтня); якщо на Спаса пожовкло листя на деревах – скоро сильно похолодає.

Преображення Господнє – одне з 12 головних християнських свят. У цей день, за біблійними переказами, Ісус показав апостолам Свою Божественну силу. Він повів їх на гору Фавор (за іншими даними – Гермон) і там преобразився: Його обличчя засяяло, а одяг став білим, як світло. Святуванням Преображення церква сповідує поєднання у Христі двох начал – людського і Божого. Преображення полягало не у зміні Божественної природи Христа, але у з'яві Його Божества в природі людській. За Іваном Золотоустим, Преображення відбулося, «щоб показати нам майбутнє преображення єства

На Преображення Господнє, 19 серпня, кажуть *Спас*. Колись цю назву вживали без жодних прикметників. Тепер дехто Маковія іменує Медовим Спасом, а самого Спаса – Яблучним. Це неправильно. У 90-х рр. XX ст., побіжно ознайомившись з етнографічною літературою, аматори від етнографії придумали кілька Спасів – Горіховий, Яблучний, Медовий. Але це з розряду фантазій. У народі завжди був один Спас – 19 серпня.

На Спаса у кошиках несуть фрукти та овочі (навіть картоплю, помідори та іншу городину), мед, віск, колоски та хліб. У деяких селах була традиція робити хрест з 12-ти колосків – по три на кожну сторону. На Київщині колоски складали у пучок, після освячення ставили на покуті до весни, а потім вимочували і сіяли разом з іншим зерном. На свято пекли хліб і несли до церкви. Часто замість паляниць були пироги, пиріжки або завиванці з яблуками та маком.

На Спаса годилося випікати першу хлібину з нового урожаю, ставити на покуті першого снопа та в'язати «дідову бороду» з останньої частини нескошеного поля. З особливим нетерпінням чекали Спаса пасічники. Кожен бджоляр за два-три дні до свята «підрізав бджоли» – робив ревізію, щоб визначити, скільки меду взяти собі та скільки залишити бджолам на перезимівку, вилучив пусті вошни, об'єднував малочисельні сім'ї.

Вранці на це торжество православні вирушають до церкви та з подякою Всевишньому освячують фрукти нового врожаю. Цими плодами прийнято пригощати жebraків, рідних і близьких людей. Крім того, вважається гріхом забути в цей день про душі

покійних: після церкви варто сходити на цвинтар і молитовно пом'янути померлих. У «спасовий» кошик не кладуть м'ясних виробів і хмільне, бо то ще піст – Спасівка.

Вважалося, що до цього дня не можна їсти яблука: мовляв, якщо в родині померла дитина, на тому світі вона у цей день залишиться без гостинця.

Спас, Преображення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, Великий Спас – народно-християнське свято, в якому тісно переплелися на релігійній основі народні традиції та обряди. Все ж потрібно пам'ятати, що всі наші земні справи увінчані з благословення Господа щедрими врожайми, мудро направлені Творцем у русло спасіння кожного вірянина на шляху до Царства Небесного.

Віталій КЛИМЧУК, фольклорист

ПОСТАТІ

ТОЙ, ХТО ПОДАРУВАВ НАМ БІБЛІЮ

7 серпня виповнилося 200 років від дня народження Пантелеймона Куліша – видатного українського літератора, перекладача, вченого, громадського діяча.

Пантелеймон Олександрович (або ж, як він себе називав, Панько Омелькович) був «гарячим кулешем» – людиною запальною, складною вдачі. Не раз змінював свої переконання, проте завжди був палким українським патріотом. Великий його доробок як письменника (зокрема, це автор першого в нашій літературі історичного роману «Чорна рада»); він створив новий, фонетичний правопис, так звану кулішівку («як чуємо, так і пишемо»); багато перекладав – з оригіналів, бо знав іноземні мови, – видатних англійських, німецьких, польських письменників. А головне – завдяки його подвижництву наш народ уперше одержав Біблію рідною мовою.

Життя цього корифея почасти пов'язане з Луцьком. У 1841 році він тут учителював, і в автобіографічному творі «Жизнь Куліша» згадує про це

Але найбільшим трудом його життя був перший переклад на українську мову Святого Письма. Він цим займався майже пів століття. Причому перекладав Куліш Біблію з оригіналів: Старий Завіт – із давньоєврейської, Новий – із давньогрецької. А коли роботу було закінчено, у його маєтку (хутір Мотронівка на Чернігівщині) скоїлась пожежа і єдиний рукопис перекладу згорів; збереглись лише ті частини, що до того часу вже вийшли друком. Однак, оговтавшись від удару долі, Куліш розпочав наново цю грандіозну працю.

Вдруге він її не встиг завершити. По його упокоєнні переклад Священного Писання закінчили письменник Іван Нечуй-Левицький та вчений Іван Пулюй, які допомагали Кулішеві в цьому й раніше.

Повністю Святе Письмо українською вийшло вже по смерті Пантелеймона Олександровича, в 1903 році, у Відні. Видання побачило світ коштом Британського біблійного товариства. Його фахівці ще напочатку давали Кулішеві рецензії на переклад (їхні зауваження той щиро

що приносить овочі свої у пору свою, і котрого лист не в'яне; і що він творить, все удається йому.

Не так безбожні: вони, як полова, що вітер розносить.

Тому не встоять безбожні на суді, ані грішні у зборі праведних; Знає-бо Господь про дорогу праведних, а дорога безбожних цезне.

Із Книги приповісток Соломонових

Слухай, мій сину, науки батька твого, й не відкидай материного заповіту;

Бо гарний се вінок на голову твою й прикраса на шию тобі.

Сину мій! Як будуть надити тебе ледачі люде, не слухай їх;

Як скажуть: Ось ходім, засядемо, щоб убити, заляжемо на чесного, невинного,

Проквітнемо його живого, мов безодня, – цілого, мовби провалився в пропасть;

Награбимо добра ми всякого в його, сповнимо дома свої хижим лупом;

Жереб на твою пайку кидатимеш разом із нами, спільний склад буде в нас усіх, –

Щоб твоя милостиня була потайна; а Отець твій, що бачить потайне, віддасть тобі прилюдно.

Із Первого послання апостола Павла до коринтян

...Хибі не знаєте, що неправедні Царства Божого не наслідять? Не обманюйте себе: ні блудники, ні ідолослужителі, ні перелюбники, ні пещені, ні мужоложники,

Ні злодії, ні зажерливі, ні п'я-

Приміщення на Замковій площі, де викладав Пантелеймон Куліш (нині ремонтується)

так: «Тим часом жив Куліш у великій нужді. Довідавшись про се, рекомендував його Максимович інспекторові училищ Київського учебного округа, Юзефовичеві Михайлові. Зглянувся сей добродій на дотепного юношу й послав його учителем на Волинь у Луцьке дворянське училище. Там Куліш пробував сім місяців». І ще в іншому місці: «Юзефович, тодішній інспектор шкіл Київського учебного околу, поставив його учителем найперше у Луцькій уїздній школі... Будучи у Луцьку, написав Куліш історичний роман «Михайло Чернишенко»...»

До речі, той дім, де 21-річний Пантелеймон Олександрович викладав, зберігся. Тепер це будинок №19 на вулиці Кафедра́льній (див. фото).

старався виправити: наприклад, взяв і вивчив іврит). Оскільки ця книга з'явилася друком у тодішній Австро-Угорщині, до якої входила Галичина, редактори-галичани доклали своїх старань.

Зрозуміло, що відтоді значно змінилась і наша літературна мова, і наука біблеїстика пішла далеко вперед. Але Кулішева праця була першою на цій ниві.

Ось як звучить Слово Боже в його перекладі.

Із Книги Псалтирь

Блаженний чоловік, що не ходить на раду безбожних і не ступає слідом за грішниками, ані не засідає на зборах злоріків.

Но в законі Господа любується й розмишляє о законі Його день і ніч!

І буде він, як дерево, посаджене над водистими потоками,

Мій сину! Не ходи по одній з ними дорозі, зупини ногу твою на їх стежці,

Бо ноги їх біжать до злого, і кваплять на пролив крові...

Вони-бо чигають на власну кров, і складають зраду проти своїм душам.

Із Євангелія від Маттея

Остерігайтесь подавати милостиню вашу перед людьми, щоб вони вас бачили; а то не матимете ніякої нагороди від Отця вашого, що на небі.

Тим, коли подаєш милостиню, то не труби в трубу перед собою, як роблять лицеміри по школах та улицах, щоб здобути слави в людей. Істинно глаголю вам: мають вони нагороду собі.

Ти ж, як подаєш милостиню, то нехай ліва рука твоя не знає, що робить права:

ниці, ні злоріки, ні хижакі Царства Божого не наслідять.

А такими з вас деякі були; та ви обмились, та освятились, та оправдались ім'ям Господа Ісуса в Духом Бога нашого.

На закінчення наведемо такі слова Пантелеймона Олександровича: «Що то за дух праведно людський зріс би в тому народові доброму, звичайному, шановливому, коли б усяке і вчилось у школі, й слухало церковну проповідь, і читало книжки по-своєму!»

Багато, вельми багато потрудився Панько Куліш задля цього. Честь йому й слава, і велике спасибі.

Віктор ГРЕБЕНЮК,
член Спілки християнських письменників України,
лауреат Міжнародної премії ім. П. Куліша

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2 – 4

духівник братства й настоятель обителі ігумен Яків (Мільян).

Після обідні відбулося духовне спілкування. Зіхалося багато учасників організації. Тепер вони не лише друзі, браття і сестри. Багато з них створили сім'ї й народили дітей, четверо прийняли чернечий постріг, зокрема, о. Яків.

6 червня 2004 року молоді парафіяни кафедрального собору Святої Трійці об'єдналися, щоби спілкуватись на релігійні теми. Згуртована юнь влаштувала зустрічі, мала свій хор, переглядала фільми на церковну тематику, відвідувала нужденних у лікарнях. Пізніше братство проводило молодіжні православні табори та брало участь у юнацьких форумах.

Зараз учасники підтримують зв'язок один з одним, спілкуються сім'ями.

Як іде перереєстрація парафій Волині

Процес переходу громад із Московського патріархату в Православну церкву України непростий і тривалий, каже юрист-консульт єпархії Юлія Спіріна.

Раніше ми повідомляли, що протягом кількох місяців після одержання Томосу про визнання автокефалії в духовну консисторію звернулося 75 парафій УПЦ (МП) з проханням про возз'єднання із ПЦУ. З благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла представники цих громад мали підготувати документи для перереєстрації в ОДА. І близько 60-ти парафій юридично вже завершили перехід або близькі до цього.

Проте Московський патріархат, який втрачає позиції, всіляко намагається повернути свої колишні громади. У Волинській окружній адміністративній суд подано біля 20 позовних заяв із вимогою скасувати розпорядження про реєстрацію. Як правило, цей судовий орган закриває провадження у зв'язку з непідсудністю адміністративним судам. Тому далі представники МП звертаються до Господарського суду Волинської області.

Колишні настоятелі парафій, тобто ті, котрі відмовилися разом із вірними переходити в ПЦУ, подають позовні заяви до районних судів щодо скасування наказів про звільнення з роботи, поновлення та стягнення коштів за час вимушеного прогулу. Зокрема, на сьогодні відомо про кілька таких справ у Горохівському та Ківерцівському районних судах.

Також представники МП звертаються до районних відділів поліції із заявами про «самовільне захоплення храмів, підробки та неправильне оформлення документів». Так, у Горохівському відділі Володимир-Волинської місцевої прокуратури знаходиться близько десятка кримінальних проваджень за заявами колишніх настоятелів МП. З огляду на це проводяться слідчі дії.

Ще однією справою займається Слідче управління фінансових розслідувань Державної фіскальної служби України. Триває досудове слідство у кримінальному провадженні щодо нібито неправдивих відомостей при поданні державної реєстрації.

Звичайно, кожен громадянин в Україні має право звертатися до судових або правоохоронних органів за захистом своїх реально чи надумано порушених прав. Усі ці дії колишніх настоятелів ускладнюють і гальмують процес переходу парафій.

Проте об'єднання триває. І, незважаючи на всі перепони, котрі чиняться представниками Московського патріархату, покладаємося на те, що в судах, прокуратурах та поліції буде прийнято справедливі й законні рішення.

Віцеканцлер єпархії – на відкритті виставки «Вічне»

11 червня протоієрей Олександр Безкоровайний взяв участь у вернісажі творів сакрального мистецтва Сергія і Тетяни Омельченків із Володимира-Волинського.

«Іконопис — це велика праця над собою в усіх аспектах», – зауважив о. Олександр у душпастирському слові. Він зазначив, що такі роботи можуть творити лише чисті серцем люди. Тому побажав митцям удосконалюватися та продовжувати трудитись на славу Божу.

Більше про цю експозицію – на с. 6.

Продовження на с. 8

ДИВОВИЖНИЙ СВІТ СУЧАСНИХ ОБРАЗІВ

Поруч із храмовими іконостасами і настінними розписами у християнському світі багато століть існують переносні та хатні ікони. Їх, невеликих за розміром, брали з собою у далекі й небезпечні походи і мандрівки, на прощі, при них зверталися з молитвами у хвилини радості й смутку, дякували, просили заступництва. Такі образки могли передаватися із покоління у покоління, перетворюючись на родинні реліквії.

ці Святого Володимира та кивот для голгофського хреста (XVI ст.) в Успенському соборі м. Володимир-Волинського – це роботи Сергія. Для Успенського собору написав разом із дружиною ще й декілька образів. Чимало ікон Сергій створив для кафедрального собору Вінниці, Зимненського монастиря та Києво-Печерської лаври.

Тетяна Омельченко викладає у Володимир-Волинській дитячій художній школі, працюючи в техніці

родини Омельченків. Сергій, Тетяна та їхній син Іларій представили свій іконопис, живопис, текстиль та художні вироби з металу.

Особливістю виставки «Вічне», розгорнутої в Музеї волинської ікони, є те, що експоновані на ній ікони розкривають один із напрямів розвитку сучасного іконопису – наслідування візантійської та давньоруської традиції у поєднанні з місцевими автентичними світоглядними та технологічними

барв, багатоступінчаста градація тону та кольору у зображенні одягу, що надзвичайно збагачує живопис.

Тематика ікон різноманітна. Тут можна побачити найулюбленіші серед українців богородичні образи: копії знаних у нас чудотворних ікон – Зимненської, Володимирської (Вишгородської), Печерської, «Успіння Богородиці». Особливо свіжістю і духовно-естетичною глибиною, традиційністю візантійського образу відзначено ікони Христа

тєля. Вражає колористикою, гармонією художньої образності велична «Старозавітна Трійця».

Зображення на іконах доповнено іменними написами та цитатами зі Святого Письма, виконаними традиційною кирилицею. Проста і водночас вишукана графіка шрифтового виконання та влучно дібрані тексти суттєво збагачують загальну композиційну структуру іконних образів. Золото тла надає творам урочистого звучання і виокремлює їх

Виставка «Вічне», яка діє у Музеї волинської ікони, представляє саме такі сучасні твори хатнього чи родинного «формату», написані волинськими майстрами – подружжям Омельченків. Сергій і Тетяна – професійні художники, випускники Львівської академії мистецтв.

Крім іконопису, Сергій займається різьбою по дереву та плерним живописом, пробує себе у розписі храмів. Різьблений кивот ікони Божої Матері для каплиці

гобелена. Її ткани картини експонувалися на обласних, всеукраїнських та міжнародних виставках. Крім текстилю, Тетяна творить у техніці олійного живопису та іконопису.

Роботи подружжя знаходяться у багатьох храмах, монастирях та приватних колекціях в Україні і за кордоном. Сергій і Тетяна – учасники численних виставок. Уже цього року в Німеччині, м. Цвікау, було організовано цікавий спільний виставковий проєкт «У пошуках гармонії»

особливостями. Сергій Омельченко у своїх роботах дотримується візантійського канону, проте роботи майстра вирізняються його власним почерком. Він використовує лише природні матеріали, власноруч виготовляє темперні фарби, виконує золотні роботи, застосовуючи сусальне золото і поталь. Тетяна тяжіє до академічного стилю, працюючи в олійній техніці. Їхнім творам властиві особлива м'якість і ніжність ліків, широка колористична гама, оригінальне поєднання

Вседержителя. Є тут образи, особливо шановані на Волині: «Святий Миколай Чудотворець», «Святий Архангел Михаїл», «Святий Цілитель Пантелеймон», а також святих, яких шанують в інших православних регіонах, наприклад, «Святий Серафим Саровський».

Ікона «Вибрані святи» із зображенням покровителів господарів може бути родинною чи сімейною реліквією і доповнити домашню божницю. Надзвичайною світлою ніжністю приваблює образ ангела-храни-

у несакральному просторі квартири чи будинку. Іконописні речі Сергія і Тетяни Омельченків відзначено глибокою символічністю, виваженістю і, що дуже важливо, духовним наповненням, які допомагають людині у думках і молитві до Бога.

Деякі з виставлених робіт можна придбати або ж зробити замовлення на виготовлення копій.

Ангеліна ВИГОДНИК,
провідний науковий співробітник Музею волинської ікони

ЦЕРКВА І МОЛОДЬ

ПРОВЕЛИ ЮВІЛЕЙНИЙ ЕПАРХІАЛЬНИЙ ТАБІР

Управління єпархії, зокрема, інспектор з питань місійної діяльності протоієрей Юрій Близнюк, 19-26 червня провели десятий православний молодіжний табір.

Дітей розмістили у наметовому містечку поблизу с. Куликовичі на Маневиччині. У цій місцині знаходиться каплиця Волинської ікони Божої Матері, яку торік освятив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Цьогоріч владика теж відкривав таборування, очоливши молебень на початок усякого доброго діла.

Учасники брали участь у різних естафетах, спортивних іграх, спілкувалися з панот-

цями, а також членами Волинського осередку Спільноти християнських письменників, знайомилися з новими друзями.

Ці таборування дали поштовх для організації подібних заходів відпочинку для молоді в деканатах. Зокрема, після єпархіяльного табору на цій території розмістили дітей із Маневичького благочиння. Подібні заходи проходили і в інших деканатах єпархії.

За словами о. Юрія, активно долучилися до організації проєкту: маневичький декан протоієрей Андрій Закидальський, протоієрей Іван Гуреєв, священники Валерій Бра-

тунь, Олег Чвир, Микола Царик, Володимир Гавран, Сергій Криєнтний. Це душпастирі з різних благочинь нашої єпархії.

За допомогою в проведенні табору духовна консисторія висловлює щире подяку: Маневичьким РДА (голова Андрій Линдюк) та райраді (голова Анатолій Мельник), директорів групи компаній Торгова марка «Вілія»

Євгену Дудці, директору СГТОВ «Агропродторг» Вікторові Курачу, ДП «Колківське лісове господарство» (директор Сергій Матчук), директорів ТзОВ «Забіяка» Олександрові Хвещукові, підприємцям Володимирі й Тетяні Шереметам.

Ольга ВЕРЕМЧУК
Світлина з архіву Ігоря САЦИКА

СВЯТИНІ ВОЛИНИ

ДО ЛУЦЬКОГО ХРАМУ ПРИВЕЗЛИ МОЦІ АМФІЛОХІЯ ПОЧАЇВСЬКОГО

Настоятель парафії Преподобного Іова Почаївського (6-р Дружби народів, 16) священник Олександр Вронський привіз частинку мощей преподобного Амфілохія Почаївського.

Святиню, доставлену з Почаєва, 24 травня зустріли у Божому домі молитвою та розмістили в підготовлений кивот. Тепер усі бажаючі мають змогу помолитися перед реліквією.

До речі, у цій церкві є копія чудотворної ікони Божої Матері «Відрада і радість» із Афону, копія пояса Пресвятої Богородиці та частинка мощей преподобного Іова Почаївського.

Святий Амфілохій (у миру Яків Головатюк) народився 10 грудня 1894 року в с. Мала Іловиця Кременецького повіту Волинської губернії (нині Тернопільська область).

У 1925 році, вирішивши стати ченцем, прийшов до Почаївської лаври. 8 липня 1932 року за благословенням Митрополита Варшавського і всієї Польщі Діонісія пострижений у монахи з ім'ям Йосиф (ім'я Амфілохій він одержав у схимі). Виконуючи різні роботи у лаврі, отець лікував хворих, особливо прославився як костоправ. Неодноразово допомагав пораненим під час війни, лікував воїнів УПА.

Помер 1 січня 1971 року. Канонізований у 2002 році після того як було знайдено його нетлінні моці.

Світлина з архіву священника Олександра ВРОНСЬКОГО

У СКІРЧІ ОСВЯЧЕНО КАПЛИЦЮ

Божницю на честь святителя Миколая Чудотворця поставлено в цьому селі Горохівського деканату. Чин освячення очолив декан протоієрей Андрій Сидор 18 червня.

Спочатку в місцевому Свято-Миколаївському храмі благочинний очолив Божественну літургію. З ним служили настоятель протоієрей Павло Борунов, інше духовенство цього і Луцького районного благочиння.

Потому хресним ходом священнослужителі та вірні вирушили до каплиці, де відбулось освячення. Її облаштували на місці каменя, на якому викарбувано образ святого Миколая. Саме тут був старий цвинтар.

Світлина з архіву протоієрея Павла БОРУНОВА

У ЛУЦЬКУ ОСВЯТИЛИ МОНАСТІР

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл 2 липня освятив приміщення Братської чоловічої обителі Воздвиження хреста Господнього.

В архієрейському слові владика наголосив на дії Святого Духа, Який дає сили відродити на цьому місці монастир, який тут існував 400 років тому. Також керуючий єпархією подякував усім, хто долучається до розбудови братства.

У службі взяли участь: намісник монастиря ігумен Никодим (Смілий) із братією, луцький міський декан протоієрей Михайло Онищук, інше духовенство благочиння, представники влади, миряни.

Нагадаємо, у травні 2017 р. відкрито Братський чоловічий монастир Воздвиження хреста Господнього в обласному центрі за адресою: вул. Йова Кондзелевича, 5. Розпочалося відновлення обителі, яка діяла тут у XVII ст. За цей час вдалося побудувати келії та господарські споруди.

Світлини інформаційної служби єпархії

НА РОВАНЦЯХ ПОБУДУЮТЬ КАПЛИЦЮ

Наш митрополит освятив хрест, установлений на березі Стиру, де постане водосвятна божниця, на парафії Великомученика й цілителя Пантелеймона с. Рованці Луцького районного деканату.

Богослужіння, яке провели 7 липня, в день Різдва Йоана Хрестителя, відбулося навпроти луцького

міського пляжу Центрального парку.

В архієрейському слові владика нагадав про давню традицію освячувати воду на Стиру неподалік князювання Луцька. Деякий час цей звичай було занедбано, але нині він відновлюється. Це урочище називалося Княжі луки, розповідає архієрей. Від Луцька, навпроти замку, існувала поромна переправа, яка давала можливість жителям міста випасати тут худобу. Пізніше ці луки були розділені між парафіями. Потім земля стала колгоспна. Тепер її поділили на приватні ділянки. Проте давня традиція освячувати на цьому місці воду відроджується.

Високопреосвященний висловив впевненість, що на свято Богоявлення на Стир вирушатимуть уже два хресні ходи – від кафедрального собору Святої Трійці та від храму в Рованцях. Береги річки об'єднуються спільною молитвою.

Разом із митрополитом Михаїлом служили головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак, настоятель парафії протоієрей Сергій Коць, інше духовенство Луцького районного благочиння.

Храм Великомученика і цілителя Пантелеймона в цьому селі засновано у 1898 році, у 1900-му освячено.

Світлина інформаційної служби єпархії

ВЛАДИКА МИХАЇЛ ВІДВІДАВ ГОЛОБИ

З нагоди престольного свята і 10-річчя освяти храму Апостолів Петра й Павла в цьому селищі Ковельського районного деканату митрополит Луцький і Волинський Михаїл 12 липня очолив Божественну літургію.

У XVII–XVIII століттях тут було споруджено розкішний маєток поміщиків Вільг. Дорога до садиби пролягала через масивну арку, увінчану надбрамною домовою церквою. Згодом арку перепланували, так що утворився двоповерховий дім. Його використовували під дитячий будинок, тому чимало років приміщення простояло пусткою.

І ось громада, що раніше молилася в тимчасовому храмі (дві кімнати дитсадка), облаштувала на першому поверсі цієї будівлі повноцінний Божий дім. У 2009 році тоді ще архієпископ Михаїл освятив його. Оригінальний іконостас, у якому поєднується традиційність і сучасний стиль, спроектував і виготовив настоятель парафії протоієрей Андрій Сех.

Проповідуючи під час празника десять років по тому, керуючий єпархією згадав історію храму та самої території, на якій знаходиться святина, і подякував вірним, що вдалося зберегти її, не зруйнувати, а відбудувати, прославивши свій край.

Архієрей назвав учасників свята апостолами XXI століття. Адже апостол – це вісник, зазначає владика. Тобто той, хто передає важливе надбання. Сьогодні ми маємо нагоду розповісти про те, що бачили, зберегти, що маємо, і передати наступним поколінням. Так, як це було зроблено з маєтком Вільг у Голобах.

За богослужінням із високопреосвященним, зокрема, молилися ковельський районний декан протоієрей Іван Бонис, старовижівський – протоієрей Іван Зеленко, о. Андрій, інше духовенство – місцеве, а також із луцького районного та ківерецького благочиння, голова райради Андрій Броїло, очільник селищної ради Сергій Гарбарук.

Ольга ВЕРЕМЧУК

Світлини інформаційної служби єпархії

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2 – 5

У Луцьку освятили перинатальний центр

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 14 червня очолив чин освячення Волинського обласного перинатального центру.

Після молитви архієрей звернувся до присутніх, нагадавши, що в житті немає випадковостей. Адже Господь опікується людиною, тому її поява на світ не є несподіванкою. Це промисел Божий – покликати людину із небуття у цей світ. Немає випадковостей і в тому, що ви прийшли у цей центр допомагати дітям з'явитися на світ. Ви – помічники Бога, зауважив високопреосвященний.

На завершення керуючий єпархією побажав трудитися на славу Богу, аби ті, хто прийшли сюди з тривогою, – вийшли з радістю.

Разом із владикою помолилися місцеве духовенство, головний лікар закладу Ірина Горавська, медперсонал, представники громадськості.

Проповідь архієрея: Спасемось любов'ю, а не знанням догматики

16 червня, в День Святої Трійці, П'ятдесятниці, митрополит Луцький і Волинський Михайл, завершуючи Божественну літургію в кафедральному Троїцькому соборі, звернувся до вірних із проповіддю.

Високопреосвященний нагадав, що людина не може збагнути таємницю Святої Трійці. І не тому, що ми погано вивчали походження сьгоднішнього свята чи не хочемо цього робити взагалі. У нашому житті є немало такого, що не можемо вмістити чи пояснити в своєму розумі.

Наприклад, народження та смерть. Адже лише Господу відомо, коли Він покличе людину до цього світу чи навпаки. Звичайно, ми шукаємо способи і слова, щоби витлумачити те чи інше явище, але для нашого розуміння воно все одно залишається неосягненим.

Тому краще задумуватись над наповненням свого життя. Саме ним намагатися здобути Божу благодать і Царство Небесне. «Людина спасеться любов'ю, а не знанням догматики», – пояснює архієрей. Не потрібно намагатися осягнути все, варто жити в любові до Бога, себе і ближнього, жити «любовними істинами», зазначив архієрей.

Після відправи керуючий єпархією на площі перед собором освятив квіти та зелень, які принесли вірні.

Лучани – на вечорі пам'яті митрополита Володимира (Сабодана)

Хор «Кредо» парафії Холмської ікони Божої Матері разом із її настоятелем протоієреєм Михайлом Онищуком (деканом Луцька) 17 червня взяли участь у заході, присвяченому вшануванню спочилого очільника УПЦ (МП).

Митрополит Володимир, як відомо, був прихильником об'єднання православних українців і позитивно відгукувався щодо можливості канонічної автокефалії Української православної церкви. Тож митрополит Переяслав-Хмельницький і Вишневський Олександр (Драбинко) – тоді «права рука» предстоятеля УПЦ (МП), а нині ієрарх ПЦУ – організував вечір пам'яті в київському театрі «Особистості».

Усім співакам вручено подяки від владика Олександра «за збереження і примноження культурних та духовних цінностей, за активну громадянську позицію та високу хорову майстерність».

Перед початком виступів учасники разом із духовенством помолилися за спільною літургією.

Гріхи призводять до хвороби

Про недуги душі й тіла розповів інтернет-виданню «Волинські новини» настоятель парафії Великомучениці Катерини в Луцьку, що поблизу міської лікарні, протоієрей Юрій Близнюк.

Капелан цієї клініки пояснив, що Господь попускає людині болі, аби вона переосмислила своє життя. «Зазвичай хво-

СВЯТИНИ ВОЛИНИ

ОЗЕРЦІ: 25 РОКІВ ВІД ПЕРШОГО БОГОСЛУЖІННЯ

13 липня митрополит Луцький і Волинський Михайл уперше побував на парафії Воздвиження хреста Господнього в с. Озерці Горохівського деканату, яка взимку цього року ввійшла в Православну церкву України.

Як розповів настоятель громади священник Петро Янюк, храм тут розпочали будувати на початку 90-х років минулого століття. Першу службу відправили 12 липня 1994 р.

З нагоди 25-ліття владика очолив Божественну літургію, а на її завершення виголосив проповідь, наголосивши на важливості духовного підходу до своєї повсякденної праці. Тобто виконувати кожну справу слід не лише добре, але й з любов'ю. Адже духовність – «це коли живеш у любові», пояснює архієрей. «Роби не як для кума, а як для Христа» – і тоді 90 % твоїх проблем зникнуть, упевнений високопреосвященний.

Крім о. Петра, разом із митрополитом служили декан протоієрей Андрій Сидор та інше духовенство. На завершення відправи вручено церковну нагороду активній парафіянці та жертводавиці Тетяні Новосад.

Ольга ВЕРЕМЧУК. Світлина інформаційної служби єпархії

рі шукають помочі у лікарів. Бо медики мають досвід, практику, ліки. Та виявляється, що це все не діє. Часто фахівці, застосувавши усі традиційні методи, кажуть: „Ми не можемо встановити діагноз, ідіть у церкву“. Присутність Бога і вплив на процеси, які відбуваються в людині, беззаперечні», – пояснює о. Юрій.

Тому душпастир радить у першу чергу піклуватися про стан своєї душі й усвідомити, що до тілесних хвороб часто призводять гріхи. Тому варто «приходити до Лікаря, Який може уздоровити всяку неміч духовну і тілесну. Тобто до Господа», – додає панотець.

Повністю прочитати матеріал можна на єпархіяльному сайті pravoslavivolyzni.org.ua, у розділі «Статті».

Ще три парафії УПЦ (МП) воз'єдналися з ПЦУ

За повідомленням Управління єпархії, процес відновлення єдності громад із Православною церквою України триває.

20 червня канцлер єпархії протоієрей Микола Цап зазначив, що парафії сіл Романів Луцького районного деканату, Ясенівка Рожищанського та Борочиче Горохівського, які вийшли з Московського патріархату, митрополит Михайл прийняв у Волинську єпархію ПЦУ.

Тож станом на 20 червня після вручення Вселенським Патріархом Томосу про визнання автокефалії Української церкви наша єпархія збільшилася на 78 парафій; 13 із них увійшли в ПЦУ разом зі священниками.

На передовій бракує духовної підтримки

Про роль капелана на місці бойових дій розповів камінь-каширський декан, вій-

ськовий священник протоієрей Володимир Мицько. Своїми роздумами душпастир поділився в інтерв'ю інтернет-виданню «Полісся».

Зокрема, згадуючи останню поїздку на Схід у пасхальний період, о. Володимир наголосив на важливості духовного спілкування з бійцями на передовій. Адже їм тяжко не лише фізично, а й психологічно.

«Духовні потреби дуже важливі там, на фронті. Воїни замислюються над своїм життям, шукають відповіді на питання, які ніколи раніше не виникали. До прикладу: чи гріх, що він зараз стріляє. Доводиться пояснювати, хоч це і складно. Є люди, які розчаровані в усьому, стоять за крок від самогубства. З такими ми теж зустрілися та з великими труднощами змогли відвернути їх від подібних думок», – пояснив капелан.

Також благочинний говорив про роль душпастиря на фронті й гуманітарну допомогу, яку час від часу священнослужителі доставляють на Схід.

Повністю інтерв'ю можна прочитати на єпархіяльному сайті pravoslavivolyzni.org.ua, у розділі «Статті».

У Луцьку вшанували жертв війни

21 червня, напередодні чергової річниці початку німецько-радянської війни, перед пам'ятником «Поранений солдат» на меморіалі «Вічна слава» відслужено панахиду. Її очолив клірик луцької парафії Холмської ікони Божої Матері священник Артем Кованський.

Молилися представники влади та громадськості, небайдужі лучани.

22 червня 1941 р. розпочалася війна між нацистською Німеччиною і Радянським Со-

юзом, яка забрала життя кожного п'ятого українця. В цей день у нашій країні вшановують загиблих.

Духovenство єпархії помолилося за розстріляних в'язнів Луцької тюрми

Священнослужителі й миряни 23 червня взяли участь у Богослужіннях та скорботних заходах із приводу чергової річниці знищення органами НКВС в'язнів на початку німецько-радянської війни.

Зокрема, митрополит Луцький і Волинський Михайл очолив Божественну літургію в колишньому приміщенні в'язниці, де нині знаходиться домовий храм Новомучеників і сповідників ХХ століття Замкового Архангельського чоловічого монастиря.

Від кафедрального собору Святої Трійці пройшов хресний хід до подвір'я обители, де захоронені останки невинно убієнних. Процесію очолив канцлер єпархії протоієрей Микола Цап. Тут під предводительством владика Михайла відправлено заупокійну літію.

Після молитви архієрей зазначив: «Сьогодні правда торжествує. І ми ростемо до того, щоби шанувати своїх дідів-прадідів за велику любов до України. Вони – приклад для нас, що треба любити ближнього і жити за заповідями Божими. Стоячи тут, є лише одне бажання – швидше духовно зрости. Швидше починати любити свою землю і свій край».

Разом із владикою молилися отець канцлер, духовенство кафедрального собору та Луцького міського деканату, намісник монастиря ігумен Святополк (Канюка) із братією, представники влади та громадськості, небайдужі жителі міста.

Напередодні, у ніч із 22 на 23 червня, в пам'ять про невинно загиблих на території Свято-Архангельського монастиря відправили заупокійну літію. Богослужіння відбулося в рамках акції «Ніч у Луцькій тюрмі».

Панотці єпархії благословили випускників

Із нагоди випуску в загальноосвітніх школах та коледжах священнослужителі Волині правили молебні для вже колишніх учнів, їхніх батьків та вчителів.

Зокрема, такі богослужіння відбулися у кафедральному соборі Святої Трійці 25–26 червня. Митрополит Михайл благословляв випускників, бажаючи кожному з них знайти своє місце в житті. Адже тепер розпочалося доросле життя, коли вже необхідно буде більше надіятись не на когось, а на себе. Тому архієрей закликав більше мріяти, знаходити хороших друзів і впевнено йти до своєї мети.

Також керуючий єпархією відвідав урочистий захід вручення медалей випускникам луцьких шкіл. Дійство відбулося у Палаці культури міста.

Колодяжне: священник взяв участь у конференції

З нагоди 170-річчя від дня народження Олени Пчілки та 70-х роковин із часу створення Колодяжненського літературно-меморіального музею Лесі Українки у ньому відбувся науковий захід.

26 червня настоятель місцевої парафії Святого Миколая Чудотворця протоієрей Іван Оринчак взяв участь у науково-практичній конференції «Олена Пчілка, Леся Українка і родина Косачів в історії української та світової культури». Перед початком роботи душпастир привітав її учасників, а також зачитав свої вірші, присвячені Лесі Українці та людській доброті.

Омельно: Встановили дошку полеглому бійцеві

З нагоди першої річниці загибелі воїна Андрія Волоса на фасаді школи в с. Омельно Ківерцького деканату 27 червня відкрили меморіальну дошку.

Панахиду та чин освячення очолив декан протоієрей Іван Семенюк. Із ним служили настоятель місцевої парафії священник Василь Довбуш, місцеве духовенство.

Вшанувати загиблого військовослужбовця прийшли його рідні й близькі,

Продовження на с. 9

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2 – 5, 8

бойові побратими, голова Тростянецької ОТГ Олександр Ковальчук, староста села Василь Зінчук, інші представники влади та громадськості.

Андрій Волос народився в Омельні. Навчався в Луцькій школі-інтернаті. Лише з дев'ятої спроби потрапив до лав ЗСУ, коли йому було 19 років. Прослужив три роки за контрактом. 28 червня ворог почав обстріл населеного пункту, який обороняв Андрій підрозділ. Коли під час бою з російською ДРГ його поранили, командир Валерій Шишак кинувся надавати допомогу своєму підлеглому, проте був застрелений снайпером. Не дочекавшись допомоги, загинув від важких поранень і Андрій. Поховали бійця на кладовищі у рідному селі.

Архієрей зустрівся з Петром Порошенком та Андрієм Парубієм

Відбулися зустрічі митрополита Луцького і Волинського Михаїла з п'ятим Президентом України П. Порошенком і Головою Верховної Ради А. Парубієм.

27 червня владика поспілкувався з Петром Олексійовичем у своїй літній резиденції – чоловічому монастирі Святого Миколая Чудотворця, що в с. Жидичин Ківерецького деканату. Ще раз подякував за сприяння в отриманні Томосу про визнання автокефалії Православної церкви України. Було обговорено церковно-державні стосунки, сторони дійшли згоди про необхідність зберегти напрацювання, яких наша країна досягла в цій сфері, й розвивати їх далі.

Пізніше в Управлінні єпархії на цю ж тему високопреосвященний розмовляв із Андрієм Володимировичем. Також ішлося про розбудову Церкви, духовної освіти. Митрополит Михаїл наголосив на необхідності чесних виборів до ВРУ. Важливо, щоби громада проявила активність, адже вирішується парламентська доля незалежної України.

Єпархія відзначила День Конституції

З нагоди 23-ї річниці прийняття Основного Закону України у деканатах єпархії відбулися урочисті заходи за участю духовенства і мирян.

В обласному центрі канцлер єпархії протоієрей Микола Цап із благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла 27 червня взяв участь у святковому дійстві біля пам'ятника «Борцям за волю та незалежність України» на Київському майдані.

28 червня 1996 р. Верховна Рада ухвалила Конституцію України. Її прийняття закріпило правові основи незалежної держави, суверенітет і територіальну цілісність тощо.

Волиняни відвідали Козацькі могили

30 червня, в неділю всіх українських святих, духовенство і миряни єпархії взяли участь в Богослужіннях у чоловічому Свято-Георгієвському монастирі біля с. Пляшева Рівненської єпархії з нагоди чергової річниці битви під Берестечком.

Відправи очолив Митрополит Київський і всієї України Епіфаній. Із його Блаженством співслужили, зокрема, митрополит Луцький і Волинський Михаїл.

Окрім Божественної літургії, тут відправили літію за спокій душ загиблих українських козаків та новітніх українських героїв, які полягли за незалежність України. Потому відбулася урочиста хода та покладання квітів до пам'ятника героям Берестецької битви.

Докладніше про цю подію розповідає сайт Pomisna.info.

Молитовно спом'янули Олену Пчілку

Заупокійну літію з нагоди 170-річчя з дня народження Ольги Косач 1 липня відслужено перед пам'ятником їй, що на подвір'ї обласної наукової бібліотеки, котра носить її ім'я.

Службу очолив віцеканцлер єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний. У душпастирському слові отець зазначив, що життєвий шлях цієї письменниці,

СВЯТИНІ ВОЛИНИ

ОСВЯЧЕНО ПРЕСТІА СОБОРУ В БЕРЕСТЕЧКУ

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл 14 липня звершив чин освяти та Божественну літургію в середньому ярусі собору Святої Трійці, що в цьому місті Горохівського деканату.

Престіл установлено на честь праведного Петра Калнишевського, Багатостраждального, останнього кошового отамана Запорозької Січі, якого канонізували 2008 р.

Свято-Троїцький собор – пам'ятка місцевого значення, один із найбільших храмів Волині (трирівневий) – має велику, насичену різними подіями історію. Розпочали спорудження в 1910 р. Цей Божий дім громада хотіла присвятити загиблим під Берестечком козакам, тому до зведення долучилися ледь не всі жителі міста.

Під час Першої світової війни недобудовану споруду частково розібрали. Щойно 1927 р. відбулося освячення нижнього храму. Потім польська влада заборонила ставити верхній ярус, адже тоді собор перевищував би місцевий костел. Тож було збудовано лише нижню й основну частини святині.

За радянських часів приміщення храму використовувалося як склад. Тільки за незалежної України собор почав відроджуватися. До його сторіччя провели реконструкцію, накрили, було поставлено три мідні куполи з позолоченими хрестами. Але потрудитися ще слід багато, бо поки що не завершено верхній ярус.

До 2019 р. парафія була в Московському патріархаті. Після одержання Томосу община 14 січня провела збори та вирішила увійти в Православну церкву України.

Владика подякував громаді за її рішучість і мужність, бажання творити власну історію. Потому архієрей вручив відзнаки міській голові Валентині Залевській, яка була присутня на службі, а також інші відзнаки активним парафіянам, які завжди трудилися на благо цього храму.

По завершенні Служби владика освятив накупольний хрест, який установили на подвір'ї. Оскільки собор будується понад 100 років, він зазнав певної трансформації. Спочатку планувався із одним куполом, пізніше було споруджено п'ять. Перший хрест знятий і тепер стоятиме перед будівлею.

Разом із владикою служили настоятель священник Микола Качмар, горохівське духовенство.

Ольга ВЕРЕМЧУК. Світлина інформаційної служби єпархії

етнографа, громадської діячки, видатної патріотки гідний пошанування й наслідування. В атмосфері царизму, російського шовінізму, ворожого до всього українського, вона сміливо трудилась на українській ниві.

Захід проходив за почином Співки християнських письменників України. У ньому взяли участь працівники установ культури Луцька, громадські активісти.

День народження ЛНТУ розпочали з молитви

Із приводу 53-ї річниці Луцького національного технічного університету 2 липня відбувся подячний молебень у кафедральному соборі Святої Трійці.

Богослужіння очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Із ним співслужили декан протоієрей Микола Нецькар, віцекан-

цлер та старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний, інше духовенство.

По завершенні владика виголосив вітальне слово, у якому зазначив, що саме в цю пору, коли проводимо випускників, ми дякуємо Богу за цей навчальний рік і просимо благословіння на наступний. А для того, щоб у подальшому робити студентів фахівцями своєї справи та свідомими громадянами, архієрей побажав викладачам сил і наснаги.

У молитві взяли участь ректор Петро Савчук, представники професорсько-викладацького складу, студентство.

Капелани привітали поліцейських

З нагоди 4-ї річниці створення Національної поліції України у клубі Головного управління Нацполіції у Волинській області 4 липня відбувся урочистий захід.

Його відвідали головний військовий капелан єпархії протоієрей Михайло Бучак та настоятель храму Великомученика Юрія Переможця при ГУНП в нашій області священник Сергій Лівончук.

Отець Михаїло виголосив вітальне слово, у якому передав благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла. Також душпастир наголосив на важливості присутності Бога в житті людини та в сім'ї. Адже саме Всевишній допоможе вберегти від напастей, які очікують під час несення служби.

Жива розпочали з молитви

Із початком збирання врожаю душпастирі благословляють мирян на сільськогосподарські роботи.

Зокрема, 6 липня священнослужителі благословили початок живих у Романові Луцького районного деканату. На запрошення директора СТОВ «Романів» Віталія Заремби настоятель місцевої громади протоієрей Роман Нестер та настоятель парафії у с. Гаразджа протоієрей Андрій Мовчанюк благословили збір урожаю.

Душпастирі відправили водосвятний молебень та окропили сільськогосподарську техніку, працівників і поля.

Владика очолив празник у луцькому храмі Йоана Предтечі

7 липня митрополит Луцький і Волинський Михаїл одвідав Свято-Йоанівську парафію, що в обласному центрі (вул. Гордіюк, 1-Ж, район Гушча), з нагоди храмового свята.

У проповіді за Божественною літургією в каплиці високопреосвященний наголосив на важливості все робити вчасно. «Все треба робити в той момент, коли Бог тобі допомагає і ти бачиш Його промисел», – пояснює керуючий єпархією. Тоді ти будеш і щасливий вчасно, переконує владика.

Разом з архієреєм служили міський декан протоієрей Михайло Онищук, настоятель громади протоієрей Володимир Труш, інше місцеве духовенство.

По завершенні служби відправили молебень на закликання помочі Святого Духа перед початком усякого доброго діла. Владика окропив освяченою водою місце, де ближчим часом розпочнуть заливати фундамент майбутньої церкви.

Нагадаємо, 14 липня 2013 р. з благословіння митрополита Михаїла канцлер єпархії протоієрей Микола Цап відправив тут чин заснування храму та освячення хреста. Наступного року, 11 вересня, архієпископ освятив каплицю, збудовану на честь Йоана Предтечі. Тут і проводять богослужіння, поки постане церква.

В «Образі» – виставка Едуарда Бельського

У галереї сакрального та образотворчого мистецтва «Образ» відбулася персональна експозиція живопису художника Едуарда Бельського (Словенія) «Минають дні».

Як розповіла засновниця виставкової зали Наталя Грабовецька, це вже третя персональна виставка митця. Цього разу він творчо осмислив образи жінок та квіти – красу Божого творення. Усі картини є новим доробком живописця.

Арт-галерею «Образ» відкрито у приміщенні жіночого монастиря Святого Василя Великого (просп. Волі, 2, вхід біля кав'ярні «У Ліщини») минулого року. Проєкт створили з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла, який вважає мистецькі ініціативи важливими для духовно-культурного розвитку краю.

Капелани – за прийняття закону про капеланство

Військові священники нашої єпархії 11 липня взяли участь у молитовному стоянні перед Верховною Радою на підтримку прийняття закону про капеланську діяльність у другому читанні.

Нашу делегацію (до речі, найчисленнішу) очолював головний військовий капелан протоієрей Михайло Бучак. Він розповів єпархійній інформаційній службі, що поправки, котрі передбачається внести до законопроекту, суттєво погіршать його якість. Вони підпорядковують військових священників армійському командуванню й тим знизять довіру до капеланів з боку воїнів.

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2 – 5, 8, 9

Є й інші деталі, котрі в разі прийняття підуть на шкоду капеланському служінню.

Молитва згуртувала душпастирів різних конфесій, адже одним із пунктів закону має бути створення міжконфесійної асоціації військових капеланів, а кожна конфесія створить своє об'єднання.

Віцеканцлер єпархії – на відкритті «Сакрального простору»

Протоієрей Олександр Безкоровайний 12 липня взяв участь у вернісажі творів сакрального мистецтва Юрія Нікітіна. Виставку відкрили у Музеї волинської ікони.

Роботи митця відрізняються неабиякою оригінальністю: на них зображено козаків та національних героїв, народні орнаменти, Ісуса і Божу Матір у вишиванках.

Творчий проєкт «Сакральний простір Юрія Нікітіна» налічує 28 робіт. Частина з них писалася спеціально для цієї експозиції, інші зберігалися у приватній колекції художника-реставратора Миколи Бендюка та в Острозькій академії.

У Луцьку пом'янули жертв Волинської трагедії

Намісник монастиря Воздвиження хреста Господнього ігумен Никодим (Смілий) побував на месі з нагоди чергової річниці Волинської трагедії.

Богослужіння українською і польською мовами відбулося 14 липня в римсько-католицькому соборі Апостолів Петра й Павла. Представник нашої церкви взяв участь у ньому на запрошення єпископа РКЦ Віталія Скомаровського та з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла.

Як зазначено в листі католицького владики до нашого архієрея, мета цієї відправи – огорнути спільною молитвою пам'ять усіх жертв тих подій, а також благати про мир та взаєморозуміння між народами, щоб ніколи більше не повторилися подібні трагедії.

До 75-ліття визволення Волині від гітлерівців

З нагоди ювілейної річниці визволення краю від нацистських загарбників на луцькому меморіалі «Вічна слава» 19 липня відслужили панахиду за постраждалими в роки Другої світової війни.

Її очолив декан протоієрей Михайло Онишук. У слові душпастир сказав: «Я більше ніж певен, що люди, які тоді завершили війну, вірили в кінець тієї нечисті, котра хотіла поневолити світ. Але, як виявляється, ми сьогодні переживаємо нові сторінки історії і мусимо повірити словам святих, що земля церкви – церква воююча, і воювати їй до останнього, судного дня, адже обличчя нечисті буде змінюватися».

Вшанували загиблих покладанням квітів до пам'ятника «Поранений солдат». У заході взяли участь ветерани, представники влади і громадськості, небайдужі лучани.

Випускники військової кафедри склали присягу

Віцеканцлер і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний 20 липня взяв участь в урочистому заході з нагоди другого випуску кафедри військової підготовки Луцького національного технічного університету.

Перед початком дійства священник відслужив молебень та окропив випускників освяченою водою. У слові о. Олександр зазначив: «Важливо, щоби протягом усього свого життя ви завжди дійсно відповідали тим найкращим якостям офіцера. Завжди нагадую військовим, що Святе Писання наділяє військовослужбовців найкращими чеснотами, адже боронити свій народ могли лише найкращі, найвідданіші. Я певен, що тут, у цьому строю, стоять саме такі. Бажаю вам здоров'я, благополуччя, Господньої благодаті».

Цьогоріч серед випускників був і військовий капелан Луцького прикордонного загону священник Михайло Хімчак.

Привітали курсантів, які склали присягу на вірність народу України, ректор ЛНТУ Петро Савчук, професорсько-викладацький склад, представники влади та громадськості.

Інформаційна служба єпархії

УСЕ – ВЧАСНО

Проповідь митрополита Луцького і Волинського Михайла*

Во ім'я Отця і Сина і Святого Духа. Слава Ісусу Христу!

Улюблені браття і сестри, я поздоровляю усіх вас із сьогоднішнім днем – днем, який ми називаємо різними назвами. Це і свято Маккавеїв, це і Винесення чесного і животворчого древа Господнього, Його хреста, і чимало інших назв. Причина тут одна і проста: багато біблійних, церковних подій припадало якраз на цей період. Тому Церква Христова вшановує їх не хаотично, а приводячи все до одного – до нашого спасіння. Бо увінчалися всі старозаповітні події приходом у цей світ Ісуса Христа, Його народженням. А з Його народженням – і страждання, і смерть, і воскресіння, і хрест як символ нашої перемоги.

І це хресне знамення, яке сьогодні Церква виставляє нам для вшанування, нагадує нам про велику любов Божу, проявлену до нас. Нагадує нам про промисел Божий, що діє над кожною людиною, яка приходить у цей світ. І тому ми не повинні сумніватися в тому, що наше народження на землі не є випадковим, не є наслідком самих фізичних стосунків, а є промисел Божий, що ти прийшов у цей світ і вже тим ти вибраний. Бо багато могло народитися, але не народилося. Багато хто народився, але не почав жити. А ми з вами живем. От у цьому треба вбачати не просто «так має бути, я народився й буду жити». Ні. Тому, що Господь вибирає кожну людину.

Як сказано у Псалтирі, «в утробі матері Я тебе вже вибрав». Це означає – тільки-но ти був зачатий, Господь уже на тебе зглянувся: чи благословляє тобі прийти в цей світ і виконати звичайну життєву місію, чи особливу життєву місію. І ніхто з нас не знає, яку. Тому кожен повинен усвідомлювати, що він має виконати якусь особливу місію. Бо якби когось було сказано, що саме ти маєш виконати, то для всіх інших означало б бездієвість. Але Господь і тим скриває тайну. Кожному каже: «Я тебе вибрав, ти особливий». І треба пам'ятати, що кожен із нас особливий. Тому ми не маємо права зневажати себе самого. Тому і заповідь говорить: «Люби ближнього твого» і в тому сенсі, що і він є особливий. А ти його не любив...

Народне прислів'я говорить: оціниш, коли втрапиш. І дуже часто, коли ми втрачаємо когось, то усвідомлюємо, наскільки ця людина для мене була дорогою. А чи так за життя? Здається, байдуже, можемо не розмовляти, можемо не спілкуватися. І багато-багато поганих речей може бути. А коли ця людина зникає, помирає, ми тоді каже-

мо: «який добрий був» чи «яка добра була». А що ж ти за життя не сказав цього? Чому за життя не підбадьорив? Оцю особливу людину, яка дала тобі життя, оту, яка допомагала тобі на життєвій дорозі, підтримувала... Багато із нас не цінує цього. Тому треба цінувати життя. І пам'ятати, що кожен день може бути останнім. І жити треба кожен день, як в останній.

Тому потрібно встигнути все в сьогоднішній день. Усе робити вчасно: вчасно вчитися, вчасно одружуватися, вчасно народжувати, працювати – усе треба вчасно. І до церкви треба ходити вчасно, кожен сьомий день. А не говорити: «Піду на пенсію, тоді буду ходити до церкви». Так ось, пенсія була в 55, тепер у 60, а може, продовжать і до 90. Виходить, до церкви нема як ходити. Тому все робіть вчасно. Вчасно сонце сходить, вчасно воно заходить. Усе треба робити вчасно: і сіяти, й орати, і в коханні зізнаватися – все. І не думати: пізніше заміж вийду, ще нема за кого, або – женюся пізніше, ще грошей не заробив. Якщо не вмєш заробляти, то і не заробиш. А якщо дано заробляти, то завжди буде вистачати.

Все треба робити вчасно. Вчасно Господь дає весну, осінь... От і сьогодні ми прийшли з тими плодами, які Господь дав нам у свій час, – це наше перше посвячення плодів. Їх Церква посвячує і благословляє накопичувати, щоби рік прожити забезпеченими. Буде інше свято, це інші плоди, які приносим і посвячуємо Богу, і знову ж таки, накопичуємо для того, щоби зиму прожити не хвилюючись.

Господь усе вчасно дає. Ось так і нам усе треба робити вчасно. І тому Господь нас підбадьорює, нагадуючи про життя і про смерть. А чим підбадьорює? Винесши хрест. Ми ж дивимся на хрест. Це для нас не просто дві перетинки? Ні, не просто. Це символ нашого спасіння. Господь «смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував».

І щодо першого свята: воно появилось, коли перед воїнами виносили це животворче древо, хрест тобто, підбадьорювали їх перед битвою. І тому ми переможемо! Тому, що Господь показав, що Він смертю смерть подолав. Хоча ми й будемо по закінченні Богослужіння хоронити ще одного із воїнів, який загинув, але молимося, щоби швидкою була перемога, і віримо, що Господь силою чесного і животворчого хреста дасть нам перемогу над нашими ворогами, які там, на Сході, які й тут проявляють себе по-різному, саботуючи,

спокуюючи. Перемога буде за нами. А чому? А тому, що з нами Бог, а тому, що ми з Ним. А що означає, що ми з Ним? Бо ми сьогодні в храмі. Не хтозна-де, а ми сьогодні в храмі. Ось ця наша присутність і є, що ми з Богом.

Є такий вислів: скажи, хто твій друг, і я скажу, хто ти. А можна його перефразувати: подивись, де людина в свято знаходиться, отам її цінності. Якщо в святковий день ти в храмі – ось там твої цінності, якщо ти деінде – ось там твої цінності. Є речі святі, а є речі звичайні. Тому до особливих, святих речей повинно бути особливе наше християнське ставлення: до шанування цих свят, до значення цих свят. Тож для нас хрест ніколи не стане звичним атрибутом чи звичним символом – для нас це завжди знак любові Божої до людей, це для нас знамення перемоги життя над смертю. І якщо трудність випадає тобі на душу, подивись на хрест і згадай: Господь переміг усе, і смерть саму переміг. То невже ти, образ Божий, силою благодаті наділений, не можеш подолати якусь дрібничку? Можеш? Можеш. І апостол Павел підтверджує це, говорячи: «Я все можу в укріплюючому мене Господі».

Тобто немає питань, які ми б не могли вирішити. Немічю людською не можемо, а силою благодаті, яка на нас, – можемо. І хвороби вилікувати невеликовні, і труднощі здолати нездоланні. Ми все можемо, але коли покладаємо надію не на себе, а на Бога, Який укріплює наші сили і дає нам успіх у справах чи перемогу над тим, із чим боремось.

Тому я вам бажаю сьогодні, щоби Боже-ственна благодать, яка сходить постійно у храмі, через окроплення води цієї священної зійшла на те, що ви принесли. Щоби воно, освячене, було вам корисне для здоров'я, для життя і для спасіння. І тримати нам радісно, щасливо і, як кажуть, символічно непарну кількість квіток у руках. І хай радість панує на серці вашому, а перемога, яку нам Господь дарує, щоби була швидкою і завершили ми вже всі ці траурні богослужіння та перейшли до подяки Богові, що Він нам дав силу і перемогу над ворогами й супротивниками. Я вітаю усіх вас зі святом, закликаю на всіх вас Боже благословення. Будьте здорові, щасливі, у достатку і довговічні.

Слава Ісусу Христу!

*Виголошено 14 серпня 2014 р., на свято Винесення хреста Господнього та сімох мучеників Маккавеєвих, за Божественною літургією в кафедральному соборі Святої

ОФІЦІЙНО

Священника Дмитра Зінка призначено настоятелем парафії Ікони «Всецариця» в Луцьку (указ № 118 від 5 червня 2019 р.).

Протоієрея Романа Нестера призначено настоятелем парафії Благовірних князів страстотерпців Бориса і Гліба в с. Романів Луцького райдеку. (№ 119 від 7 червня).

Священника Романа Медведєва звільнено від обов'язків настоятеля парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Годомичі Маневецького дек. із зарахуванням поза штат епархії, а **священника Назарія Челія** призначено на цю посаду (№ 120, 121 від 12 червня).

Протоієрея Степана Рудя звільнено від обов'язків настоятеля парафії Преображення Господнього в с. Квасів Горохівського дек. із зарахуванням поза штат епархії, а **священника Вадима Колесника** призначено на цю посаду (№ 122, 123 від 18 червня).

Священника Миколу Случика призначено настоятелем парафії Преображення Господнього в с. Четвертна Маневецького дек. (№ 124 від 19 червня).

Протоієрея Володимира Комарницького призначено настоятелем парафії Святителя Миколая Чудотворця в с. Борочиче Горохівського дек. (№ 125 від 20 червня).

Священника Михайла Пшеничку призначено настоятелем парафії Великомученика Димитрія Солунського в с. Ан-

тонівка Горохівського дек. (№ 130 від 25 червня).

Священника Корнелія Хруща відраховано з кліру парафії Мучениць Віри, Надії, Любові та Софії в Луцьку і зараховано в клір громади Преподобного Сергія Послушного в с. Змієнець Луцького райдеку. (№ 131, 132 від 25 червня).

Ієромонаха Димитрія (Франківа) звільнено від обов'язків капелана та настоятеля каплиці Мученика Віктора в Луцькому національному технічному університеті й зараховано в клір парафії Мучениць Віри, Надії, Любові та Софії в Луцьку (№ 134, 135 від 28 червня).

Священника Корнелія Хруща призначено капеланом і настоятелем каплиці Мученика Віктора в Луцькому національному технічному університеті (№ 136 від 28 червня).

Протоієрея Павла Сукманського призначено настоятелем парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Широке Горохівського дек. (№ 137 від 9 липня).

ПАЛОМНИЦТВА

10-11 серпня – до святинь Польщі: Ченстохова, Краків. Зголошуватися не пізніше ніж за три дні.

17 серпня – до святинь Володимира-Волинського: собор і монастир Різдва Христового – Юрківська церква – Василівська церква – Успенський собор – Зимнівський монастир. Виїзд о 7.00. Повернення – о 19.00. Пожертва 200 грн.

18 серпня – до святинь Львова. Виїзд о 6.30. Повернення – о 23.00. Пожертва 400 грн.

24 серпня – до святинь Рівненщини: монастир у Дермані (п'ять чудотворних ікон і цілюще джерело) – собор в Острозі (мироточива ікона) – монастир у Межирічі (чудотворна ікона) – джерело Св. Миколая в Гільчі – монастир у Городку (чудотворна ікона, частинка гробу Пресвятої Богородиці). Виїзд о 6.30. Повернення – о 22.00. Пожертва 250 грн.

25 серпня – до почаївських святинь: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни – жіночий монастир Богоявлення Господнього у Кременці – храм Пророка Іллі в Дубенському замку. Виїзд о 6.30. Повернення – о 20.00. Пожертва 250 грн.

31 серпня – на нічну літургію в жіночий монастир Покрови Пресвятої Богородиці в с. Тростянець Ківерецького деканату. Виїзд 30 серпня о 23.00. Повернення 31 серпня – о 04.00. Пожертва 100 грн.

1 вересня – до Маняви (Івано-Франківська епархія): скит – джерело «Сльоза Божої Матері» – водоспад Святого Духа – джерело Святого Духа. Виїзд – 31 серпня о 23.30. Повернення – 1 вересня о 23.30. Пожертва 600 грн.

25 вересня – 2 жовтня – до Святої Землі (проща «Дорогою Ісуса Христа»). Очолоює митрополит Луцький і Волинський Михаїл: Хайфа – долина Армагеддон – Назарет – Кана Галілейська – гора Фавор – біблійна Галілея – Ярденіт – гора Сіон – Ейн-Карем – Віфлеєм – Єрусалим – Віфанія – Юдейська пустеля – Єрихон – Мертве море – Лідда – Кумран. Проживання в Нетанії. Зголошуватися не пізніше ніж за два тижні.

26 вересня – 2 жовтня – до Святої Землі (проща «Дорогою Ісуса Христа»): Хайфа – долина Армагеддон – Назарет – Кана Галілейська – гора Фавор – біблійна Галілея – Ярденіт – гора Сіон – Ейн-Карем – Віфлеєм – Єрусалим – Віфанія – Юдейська пустеля – Єрихон – Мертве море – Лідда – Кумран. Проживання у Віфлеємі. Зголошуватися не пізніше ніж за два тижні.

Реєстрація – не пізніше ніж за день до початку прощі (якщо не зазначено інше). Виїзд на всі богомілья – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі епархії «Україна» (керівник Лариса Савчук) за тел. (050) 812-09-79.

ОГОЛОШЕННЯ

ЗАПРОШУЮТЬ НАДРУКУВАТИ СТАТТЮ В НАУКОВОМУ ЖУРНАЛІ

Волинська православна богословська академія цього року видаватиме чергове число богословсько-історичного часопису «Волинський благовісник». Редакція запрошує всіх бажаючих надсилати матеріали для публікації.

подавати дослідження можна на теми теології, літургії, апологетики, біблеїстики й археології, церковної історії та права, антропології, сакрального мистецтва, питань релігійної етики та суспільної площини.

Матеріали прийматимуть до 1 вересня за електронними адресами: vb@vpba.edu.ua, nauka@vpba.org.

З вимогами до оформлення можна ознайомитися за посиланням: <http://vb.vpba.edu.ua>. Докладніша інформація – за

телефоном 097-162-16-85 (проректор з наукової роботи протоієрей Владислав Фульмес).

ВИКЛАДАЧ ВПБА ПОТРЕБУЄ ДОПОМОГИ

Колишній співробітник духовного вишу Володимир Єрмилов захворів на важку форму діабету та гепатит С, через що стрімко втрачає зір. Про це повідомила пресслужба академії.

Провівши обстеження, лікарі пропонують операцію, аби повернути зір. Вона коштує 65 тис. грн. Таких коштів Володимир Іванович немає.

Допомогти можна, переказавши гроші на картку 4149 4390 0933 2424, Єрмилов Володимир Іванович.

ЕПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

5 вересня
День висвяти: 15 років тому, 2004-го, – ігумен Святополк (Канюка), намісник Замкового Свято-Архангельського монастиря в Луцьку.

11 вересня
День висвяти: 15 років тому, 2004-го, – священник Юрій Крохмаль-Брилевський, настоятель парафії Великомученика Юрія Переможця в Рокинях Луцького райдеку.

12 вересня
День висвяти: 40 років тому, 1979-го, – протоієрей Володимир Черенюк, настоятель парафії Святителя Василя Великого в с. Хорлупи Ківерецького дек.;
20 років тому, 1999-го, – священник Олег Корчин-

ський, настоятель парафій Апостола і євангеліста Луки в с. Вигуричі (Луцький р-н) та Великомученика Димитрія Солунського в с. Загаї Горохівського дек.;

15 років тому, 2004-го, – священник Андрій Ротченков, настоятель парафії Мучениць Віри, Надії, Любові та Софії в Луцьку.

26 вересня
День заснування храму: 15 років тому, 2004-го, – церква Архістратиґа Михаїла в с. Воля Ковельська Ковельського райдеку.

27 вересня
День заснування храму: 10 років тому, 2009-го, – церква Воздвиження хреста Господнього в с. Вільхівка Горохівського деканату.

29 вересня
День народження: 60 років тому, 1959-го, – Віктор Гребенюк, літературний редактор інформаційно-видавничого центру епархії.

30 вересня
День висвяти: 15 років тому, 2004-го, – священник Сергій Лівончук, військовий капелан частини 1141 Національної гвардії України в Луцьку, настоятель каплиці Великомученика Георгія Побідоносця в Луцьку (ГУ НПУ у Волинській області).

Щиросердечно вітаємо вас із ювілеями, болюб'язні отці, браття і сестри! Хай Господь благословляє усіх вас на многії і благії літа!

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

<p>СЛОВО ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ – НА ВОЛИНІ</p>	<p>ЧИТАЙТЕ Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки). Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.</p>	<p>СЛУХАЙТЕ Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і Дім» (102,4 МГц).</p>	<p>ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ Сайт pravoslavivolyzni.org.ua – історія, устрій епархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.</p>
---	--	---	--

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Часопис Волинської епархії Православної церкви України

Свідоцтво про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Засновник і видавець – Управління Волинської епархії Української Православної Церкви Київського Патріархату (Волинська духовна консисторія)
Друк – ПРАТ «Волинська друкарня» (Луцьк, просп. Волі, 27). Тел. (0332) 710-301. Зам. № 769/Наклад 1200 пр. Передплатний індекс 91241.

РЕДАКЦІЯ
Віталій КЛІМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Микола ВОЛОШИН (верстка)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позицій авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1
volynkonsistoria@ukr.net
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10:00–16:00, обідня перерва – 13:00–14:00

КЕРУЮЧИЙ ЕПАРХІЄЮ
Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ. Тел./факс (0332) 72-44-64

КАНЦЕЛЯРІЯ
Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Віцеканцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ. Тел. (0332) 72-44-64

ІНФОРМАЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ЦЕНТР
Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність епархії) infosluzhba@ukr.net
Сайт – pravoslavivolyzni.org.ua
info@pravoslavivolyzni.org.ua
Пресслужба (співпраця зі ЗМІ) – прессекретар протоієрей Віталій СОБКО
Моб. (050) 661-56-68 Pres-sluzhba@ukr.net
Газета «Волинські епархіальні відомості». Hazeta.vyev@gmail.com

Телестудія «Собор» – гол. редактор диакон Сергій ПАНАШУК
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО. Тел. (095) 126-40-77. Blago@ukr.net
Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО. Тел. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97 klyuchi@ukr.net

КАПЕЛАНСЬКА СЛУЖБА
Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місійної діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК. Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

ПАЛОМНИЦЬКИЙ ЦЕНТР «УКРАЇНА»
Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79
Уповноважений епархії у справах сім'ї – протоієрей Василь КЛОЧАК. Моб. (066) 571-75-27

СКЛАД-МАГАЗИН ікон, риз, церковного начиння тощо
Директор Богдан ТИШКЕВИЧ. Луцьк, просп. Волі, 2. Моб. (066) 217-25-58
Час роботи: понеділок–п'ятниця, 10:00–18:00, в суботу – 10:00–15:00, обідня перерва – 13:00–14:00.

ДУХОВНА ШКОЛА

У ВПБА ПРОЙШЛА МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Традиційно у травні Волинська православна богословська академія проводить міжнародну теологічну конференцію. Цьогоріч науковці спілкувалися на тему «Святість людського життя: даність і перспективи».

Розпочали захід із вітальних слів. До присутніх звернувся ректор протоієрей Володимир Вакін, представники влади та інших наукових інституцій. Також учасники прослухали відеопривітання митрополита Луцького і Волинського Михаїла.

У пленарному засіданні з доповідями виступили: викладач КПБА протоієрей Андрій Дудченко, кандидат культурології, докторант Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова Дар'я Морозова, ректор Відкритого православного університету Святої Софії-Премудрості протоієрей Георгій Коваленко, кандидат теології,

професор богослів'я у Грецькому відкритому університеті (Патри, Греція), професор Богословської школи Православного університету (Кіншаса, Конго) Еїріні Артемі.

Обговорювались такі теми: поняття та витоки святості, релігійно-філософське розуміння святості, поняття святості у Священному Писанні, онтологічний, антропологічний, еклезіологічний виміри, святоотцівський досвід святості, українська агіографічна традиція, святість в особистостях тощо.

Підсумком наукового зібрання стало прийняття резолюції, у якій учасники звертаються до українського суспільства з проханням повернутися до розуміння святості не як теоретичного поняття, а живого досвіду богоспілкування.

У рамках заходу видано збірник матеріалів.

Світлина інформаційної служби єпархії

ПРОТОІЄРЕЙ ВОЛОДИМИР
ВАКІН – НА САМІТІ В СТАМБУЛІ

Ректор Волинської православної богословської академії у складі делегації ПЦУ вперше взяв участь в екологічному саміті Халкі, організованому Константинопольським патріархатом 1–3 червня.

За повідомленням сайту vrba.org, очільник волинського духовного вишу виступив із доповіддю про важливість відновлення зв'язку з Богом. «У XXI столітті ми змушені жити з префіксом "re" – replant, recycle, restoration, rebuild...», з відновленням гармонії людини зі світом. А воно можливе тільки після регенерації правильного зв'язку людини з Богом, що виражено у слові „religion“, – зазначив душпастир.

Міжнародний екологічний саміт Халкі у Стамбулі відбувся втретє.

Світлина з сайту vrba.org

ДЕЛЕГАЦІЯ ВПБА –
У БОГОСЛОВСЬКІЙ ШКОЛІ ГРЕЦІЇ

Протоієрей Володимир Вакін із групою викладачів та студентів взяв участь у літній богословській школі в Академії богословських досліджень м. Волос (Греція).

Наші богослови були у складі делегації Православної церкви України. Слухали лекції на теми «Постеклезіологія та ристування Церкви», «Православна біблійна герменевтика» тощо, вшанували святині Греції, побували на прийомі у Вселенського Патріарха на Фанарі та взяли участь у Богослужінні, яке очолив Першоієрарх Константинопольської церкви.

Детальніше про візит розповідає сайт духовного вишу vrba.edu.ua.

Світлина з сайту vrba.edu.ua

В АКАДЕМІЇ ПРОВЕЛИ ЧЕРГОВИЙ ВИПУСК

Із нагоди вручення дипломів бакалаврів, магістрів богословського факультету і керівників церковного хору регентського факультету Волинської православної богословської академії відбулись урочистості. Про це повідомив сайт Vrba.org.

21 червня свято розпочалося з Божественної літургії в кафедральному соборі Святої Трійці, яку очолив митрополит

Переяслав-Хмельницький і Вишневський Олександр (Драбинко). Із ним служили канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, ректор ВПБА протоієрей Володимир Вакін, інше духовенство.

Урочистий захід продовжився в актовому залі. Із вітальним словом до присутніх звернувся отець ректор та владика Олександр.

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл вручив відзнаку деканові богословського факультету протоієрею Василеві Лозовицькому, а також благословенні грамоти – керівнику академічного хору Тетяні Черенюк та студентам.

Дипломи випускникам вручали архієреї.

Ольга ВЕРЕМЧУК

Світлина з сайту vrba.org